

Vanem
Jairo Mazzagardi
Seitsmekümnest

Õppetund emalt

Kui ma väike olin, siis iga kord, kui me raha saime, võttis mu ema parima rahatähe – sellise, mis oli kõige vähem kortsus või määrdunud – ja andis selle meie kohaliku kiriku õpetajale. Ta tegi nii kogu oma elu. Ta ütles: „See kuulub Jumalale.“ Need sõnad on mulle alatiseks meelde jäänud. Kui mind täiskasvanuna Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus ristiti, ei tekkinud mul kümnise maksmisega mingeid raskusi, kuna ema oli mulle õpetanud, kuidas sellele seadusele kuuletuda.

Mu ema oli õpetanud mind olema ka aus, isegi kui see tähendas raskete asjade tegemist. Mu naaber kasvatas kõiksugu puu- ja köögivilju. Mõnikord ulatusid tema viljapuude oksad meie aeda. Kord noppisin ma sealt mõned puuviljad ja viisin emale. Ta vaatas mulle otsa ja lausus:

„Need pole meie omad.“ Ma ei suutnud seda uskuda. Vastasin: „Mida sa sellega mõtled? Need rippusid meie aias!“ Tema aga kordas: „Need pole meie omad.“ Siis võttis ta mu käekõrvale ja viis naabri juurde. Me palusime vabandust, et olime tema puuvilju võtnud. Ema ütles, et kui ma midagi saada soovin, pean selle saama ausal teel.

KÜSI OMA VANEMALT!

Mis sulle lapsevanemaks olemise juures kõige rohkem meeldib?

Mis on selle juures kõige raskem?

Mis teeb sind õnnelikuks?

Mis on kõige tähtsam asi, mida sa iga päev teed?

Kuidas aitab evangeelium olla sul parem lapsevanem?

Mis on iga päev viimane asi, mida sa teed?

Milliseid muid küsimusi võiksid esitada?

Ole oma emale või isale üks päev abivalmis varjuks! Kirjuta või joonista oma päevikusse, mida sa sellest õppisid. Täna oma vanemaid kõige selle eest, mida nad teevad.

Võib-olla ei ole su vanemad Kiriku liikmed või ei ole sa alati nende valikutega nõus. Sa võid nendelt siiski õppida õigeid põhimõtteid, nagu ausus, vastutus, enesega toimetulek ja töökus. Need põhimõtted toovad su ellu suuri õnnistusi. ■